

Drama på Sundfallet enligt Svenska Dagbladet 2 sept. 1926.

(Från vår Göteborgskorrespondent.

GÖTEBORG, onsdag. Invånarna i ett litet torp Sundfallet i Gunnarskog, Fredros, i Värmland, beläget nära 20 min. väg från allmän landsväg, skrämades sent på onsdagskvällen upp av en vandrare. Han knackade på dörren och anhöll om logi över natten. Man erbjöd honom en säng och gjorde sig beredd att bädda åt honom. Han avböjde emellertid detta erbjudande och förklarade sig vara nöjd om han fick ligga

på en soffa. Invånarna, man och hustru samt två söner och en dotter, började nu starkare misstänka, att mannen kunde vara den efterspanade mördaren Anton Svensson från Hönefos och efter att hava iakttagit honom närmare beslöt man sig för att obemärkt underrätta landsfiskalen så att denne skulle kunna anhålla honom.

En av sönerna samt dottern begåvo sig därför iväg till telefonstationen, vilken var belägen ungefär en halvtimmes väg från torpet. Föreståndaren där blev underrättad om vilket ärende de voro ute i och han ringde omedelbart upp landsfiskalen i Clarlottenberg Härifrån och till Sundfallet är det emellertid omkring 4 mil och landsfiskalen beordrade därför fjärdingsmannen, vilken har sin bostad "endast" cirka 2 mil från torpet, att skaffa bevakningsmanskap och inringa. Meningen var att landsfiskalen därefter skulle brge sig till platsen tidigt på morgonen, då han tänkte anhålla mannen. Man ansåg det nämligen vara fördelaktigt att dröja till dagningen, enär den misstänkte skulle ha brtydligt lättare att undkomma i nattens mörker , om man orosde honom genast.Huruvida man lyckats vidtaga alla dessa åtgätderutan att den misstänkte vandraren

- Om han nu är identisk med Anton Svensson - anat oråd och begivit sig iväg har icke kunnat utredas. Strax efter det landsfiskalen unerrättats stängdes nämligen telefonstationen och någon förbindelse ined platsen har därför ieke kunnat uppnås.

Mycket tyder på att man denna gång

har att göra med någon, som åtminstone vad det yttre beträffar påminner om den efterspanade mördaren från Hönefos. Invånarna i stugan ha sett Anton Svenssons fotografi samt även läst och hört berättas om hans signalement, och de voro alldeles säkra på att mannen, som kommit till dem och begärt nattlogi, var mördaren. Att skyggheten och rädslan bland befolkningen är stor framgår också därav att sonen och dottern, som gåvo sig i väg till telefonstationen for att eftertelefonera landsfiskalen, icke vågat sig ensamma hem sedan ntan föredrogo att kvarstanna på telefonstationen över natten.